

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înzapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiunile se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiunile oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	--	--

1 Decemvrie.

Istoria Neamului nostru ne înfățișează în această zi o pagină de aur și de biruință, un ideal și un velet împlinit pentru vecinicie.

Dealungul vremilor, istoria Neamului nostru însemnă multe lovituri crude și întâlniri întunericul multor zile de restriște, pânăce la 1 Decemvrie 1918 se pune temeiul unității definitive.

Un viers al sufletului și al inimii, un cântec al neamului, o doină de leagăn și de copilărie, de tinerețe și bătrânețe, de viață și de moarte, purtă din generație în generație, din veac în veac, până în această zi, dorul fierbinte al înfrățirii, frământarea și clocotul instinctiv, firesc, veridic și înălțător, al celor ce în orice colț al pământului românesc se găseau ca frați.

Puterea de viață și nizuința după același adevăr au fost dela început ale aceluiași popor, ale poporului însuși, peste hotarele politice.

Și accentele acestei povești vechi de tragedie și entuziasm nestăvilit, ne fixează astăzi, cu toată nostalgia ei lângă sufletul neamului, pe care îl găsim întreg la 1 Decemvrie 1918.

Astăzi un popor întreg este în picioare și cu el vorbește tot trecutul de umanitate și înăscută civilizație.

În 1 Decemvrie sărbătorim toate unirile; toate aspirațiile veacurilor, în ziua aceasta paharul plin de dureri cheamă lângă noi moaștele tuturor jertfiților, tuturor martirilor, ca împreună să prăznuim, împreună să ne bucurăm.

De sub vălul trecutului iată reapar figurile tuturor marilor cugetători și înflăcăraților luptători, îndrumători ai șuvoiului vieții neamului către zilele de isbândă, venind la praznicul zilei Unirii.

„Hai să dăm mână cu mână”... cântă poetul la 1859 și cu el tot sufletul românesc.

„Acum slobozește pe robul Tău stăpâne că văzură ochii mei mântuirea Ta rosti bătrânul mag Gh. Pop de Băsești, la 1918 când suferințele milenare luară sfârșit.

„Și eu sunt moldovan” rosteau basarabienii și astfel s'a scris pe de-a'ntregul capitolul Unirii definitive, veșnice și neclătite.

— Biruit-a gândul... a zis cronicarul... —

„Cuvântul trup s'a făcut”, spune Evanghelia... și dacă și cuvintele cronicarului s'au împlinit, și dacă și spusese Evangheliiei s'au arătat, ce sgomot surd, ce uneltiri, ce ură se poate apropia de noi, ce zadarnice porniri cu ancestrale chemări asiatice, ne vor putea îngrija ?!

Semnicul cu toată măreția lui nu pentru străini s'a făcut de Dumnezeu ci pentru păstorii cari de veacuri au cântat acolo.

Carpații nu sunt făcuți să ne rupă inima în două, și să așezăm ca altădată, lângă bucuria spontană și firească oftarea pe care-am cunoscut-o.

Nu, ci cu 1 Decemvrie s'a făcut lumină deapururi și concăntul pajurilor sinistre nu se va mai auzi niciodată pe plaiurile noastre.

Prea mult am fost robiți, umiliți și martirizați.

— Dacă din căminul părintesc unde ne-am născut și am crescut și unde se încheagă omul de mâine, n'avem sentiment mai scump ca „iubirea”; dacă dela Dumnezeu n'avem îndemn mai puternic ca „iubirea”, apoi aceeași „iubire” trăită de veacuri ne stăpânește inimile și ne însuflețește și pentru Patria întregită. Astăzi, când glasuri de revizuire a tratatelor pecetluite cu pecetia dreptății, încearcă să se agite, nimeni în țara aceasta nu trebuie să se boțiască.

Și nimănui nu-i este permis să uneltească și nici să împiedice în avântul său generația ce se așează în matca sa, în vadul său, în țara sa, nimeni nu trebuie să stea ori să cugete alătura cu drumul.

Ni-o strigă aceasta viețile muncite cari și-au amestecat sângele cu brazda, ni-o strigă ostașii cari au știut să lupte în cămeși, ostașii cari mutară matca Țării la vechiul ei vad.

Ni-o strigă aceasta sângele dela Turda, roata lui Horia, mucenicia lui Brâncoveanu, graiul lui Bărnuțiu, al lui Andrei Mureșanu, al lui Șaguna și toți precursorii zilei de azi.

Strigătul lor ce ajunge până la noi ne îndeamnă să fim uniți și împotriva tuturor vicisitudinilor să formăm frontul unic al neamului românesc, frontul de apărare, astăzi absolut necesar, de care orice încercare vrășmașe, fie ea revizionistă, fie antiromânească, fie anticreștinească și fie că ar porni din lăuntru, fie că de peste hotare, ca de o stâncă de granit să se isbească, să se sdrobească.

Biserica sufletului românesc, ocrotitoarea din leagăn și de totdeauna a poporului nostru, fără de care „nimic nu s'a făcut din câte s'au făcut“, devotată înaltelor aspirațiuni ale Neamului, înaltă rugăcini către cel Atotputernic și ne aduce tuturor aminte că „Domnul este întărirea norodului său...“ (Ps. 27).

Nu mândrindu-ne, căci celor mândri Cerul le stă împotriva, ci cu credință în Dumnezeu unindu-ne în cuget și simțiri să înțelegem că viitorul nostru adevărat de acum înainte urmează.

Să ni-l croim cu vrednicie.

Pr. D. V. Anuțoiu

De 1 Decembrie.

Vremea-și scutură mantia

Rupe lanțul milenar

Și aduce bucuria:

Carpați, nu mai vrem hotar!

Pe-un altar clădit pe oase

Neamul visul și-a'mplinit.

Și în licăriri frumoase.

Țara noastră sa'ntregit.

Intregit ne e pământul

Și-i sfințit prin spada țării.

Iar prin văi, eu văd mormântul

De martiri... cântul durerii.

N'avem morți, ci-avem eroi!

Ni-au lăsat un nume 'n lume.

Morți, au alții, dar nu noi.

Voi eroi, aveți renume!

Valeriu T. Perianu.

1 Decembrie 1918.

Se'nplinesc optsprezece ani la 1 Decembrie a. c. de când într'un entusiasm de nedescris, cu voința fermă de a lăpăda jugul apăsării străine și a-și schimba soarta în bine, poporul român din Ardeal, Banat, Brișana și Maramureș, sub conducerea conducătorilor săi neînfricați, s'a adunat în cetatea istorică a lui Mihai Viteazul, — în Alba Iulia — și a hotărât unanim unirea definitivă și fără condiții cu Vechiul Regat. Toată suflarea românească de dincoacea de Carpați, într'un gând, cu un singur glas, prin graiul reprezentanților săi legali, rupând cătușele, scuturând lanțurile robiei milenare, a decis liber de soarta sa, decretând la 1 Decembrie 1918 alipirea pe vecie de Patria-Mamă, spre a fi fiii de același sânge într'o singură țară, cu un singur Domnitor, „o turmă și un păstor“.

Acest eveniment de o covârșitoare importanță pentru soarta noastră a celor de dincoaci de Carpați, s'a întâmplat în Alba-Iulia, în orașul în care au fost omorâți mișelește Horia, Cloșca și Crișan de asupritorii noștri de eri și de dușmanii noștri neîmpăcați de azi.

Alba-Iulia, — Bălgradul de altădată — a fost teatrul acelei impozante adunări, unde s'a hotărât soarta noastră.

Mihai-Viteazul, prin ocuparea Ardealului și intrarea triumfală în Alba-Iulia, a făcut același lucru, pe scurt timp însă, căci prin trădarea străinilor și prin decapitarea sa la Turda de către Basta, acest vis milenar s'a spulberat. Au trebuit să treacă mai bine de 300 ani de robie, ca frații de un sânge să-și vadă realizat acest vis. Câți moși și strămoși de ai noștri au luptat și au murit cu dorul de a vedea România noastră de azi, mare frumoasă și bogată? Ce fericire pe noi cei de azi, cari am ajuns s'o vedem cu ochii și să trăim în România visată de înaintașii noștri! Toate acestea le avem datorită orașului care simbolizează unitatea noastră națională.

Azi Alba-Iulia este un oraș micuț, cu populație liniștită, fără prea multă viață. Cine nu-i cunoaște importanța istorică trece prin oraș ca prin oricare altul, fără a distinge prea multe lucruri. Din punct de vedere istoric însă, Alba-Iulia, prin evenimentele importante petrecute în trecutul mai îndepărtat și prin marea adunare din 1 Decembrie 1918, precum și prin încoronarea Regelui Ferdinand I. a devenit orașul care este și va fi simbolul unității

noastre naționale. Intrând în acest oraș ai o senzație deosebită de mândrie națională.

Ziua de 1 Decembrie — zi de mare sărbătoare pentru noi — să fie pentru toți Românii o zi de popas, de reculegere sufletească, când oprindu-ne în loc din freamătul vieții sbuciumate cotidiene, scrutând trecutul, privind la pilda înaintașilor noștri, să ne adăpăm la izvorul cel nesecat al faptelor lor mărețe. Luând exemplul de muncă fără preget pe altarul neamului dela înaintașii noștri, și muncind din răputeri pentru stărpirea rețelor din ogorul neamului, intronând morala și cinstea în conducerea țării, vom serba cum se cuvine marele praznic al zilei de 1 Decembrie. Numai în acest fel vom cinsti memoria acelor, cari au murit cu dorul de a vedea această zi a libertății.

Acestea toate se recer mai ales azi, când vântul revizionismului suflă amenințător din toate părțile. Ambasadorii cu o mână semează tot felul de pacte, iar acas se înarmează până'n dinți.

Inarmându-ne și noi cu arme materiale, să ne oțelim sufletele în iubirea de patrie, neam și Rege, și astfel strânși, „uniți în cuget și simțiri” „nici porțile iadului nu ne vor birui”.

Liviu Surleașiu
paroh-Jebel.

Munca în lumina Sf. Evanghelii.

Munca este viața. Este energia care pleacă din subconștientul imaterial al firii și regenerează, în angrenajul social al vieții, valorile. Fără muncă nu există nici materia nici sufletul.

Muncii se datorește tot progresul și civilizația, care a schimbat și transformat întreaga față a pământului, locuit și stăpânit de popoarele civilizate. Vapoare colosale și luxoase traversează oceanurile; rețele de căi ferate acoperă uscatul; avioane spintecă cu iuteală amețitoare văzduhul și înconjură globul pământului. Telefoane și telegrafe duc scrisul și vorba omenească în timp de secunde dintr'un continent în altul etc.

La popoarele antice a rămas ca un ecou cuvintele: „În sudoarea feței tale să mănânci pâinea ta, până te vei reîntoarce din pământul din care ești luat”. Geneză 3,19.

De aceea în anticitatea clasică, atât la Grecii cât și la Romani, lucrul, munca manuală, fizică era depreciată, considerată ca ceva înjositor și lăsată fiind pe seama sclavilor, cari după Aristotel erau priviți ca unelte vii. Onorabilă era considerată doar munca intelectuală. Cetățenii liberi ai statului antic se îndeletniceau cel mult cu gimnastica și sportul pentru întărirea corpului, putând rezista astfel oboselilor războiului. După concepția lor, munca manuală era chiar o piedică pentru exercitarea virtuții.

Atitudinea omului antic față de muncă, am putea-o sintetiza prin legenda cu Hercule. Era prigonit de zeița

Hera și de aceea a fost osândit la 12 munci cu gând ca să-l prăpădească.

Vedem deci că munca era depreciată și privită drept pedeapsă.

După concepția creștină, munca este de origine divină. Și înainte de căderea sa, omul trebuia să lucreze. „Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s'o lucreze și s'o păzească”.¹⁾ „Omul se naște pentru lucru, precum filii fulgerului (vulturii) sunt făcuți ca să zboare”.²⁾

În starea nevinovăției, lucrul era pentru om plăcut și atrăgător. El creș, producea, exercita puterile fizice și spirituale ale omului, de aceea nu obosia, nu plictisia, ci numai distra, mulțumia, împărtășia binecuvântare.

După cădere, — spre pedeapsă, — lucrul a devenit „muncă”, *πόνοσ*, labor, oboseală, trudă, chiar și suferință³⁾.

Prin Domnul nostru Iisus Hristos, munca a fost din nou sfințită, truda muncii pierzându-și caracterul pedepsei și primind caracter de expiere, de curățire și înălțare spirituală⁴⁾.

Până la vârsta de 30 ani, Mântuitorul a exercitat meseria teslăriei. După botez, Domnul a început activitatea Sa de Mântuitor și a suportat până la moartea pe cruce, toată oboseala ce-i impunea chemarea Sa dumnezeiască. El a răbdat foame și sete, a făcut călătorii lungi și anevoioase, nopți întregi petrecea în rugăciune. Prin atitudinea Sa, a consfințit ocupațiunile cele mai varii.

Concepția nouă, — a creștinismului — despre muncă o putem sintetiza prin Faust. Goethe după ce pune pe Faust să facă ocolul științei omenești, după ce-l face să deșerte cupa plăcerilor, schimbându-i până și bătrânețea în tinerețe, nu-i găsește altă potolire a gândului și a simțirii decât tot în „muncă”. Cel doritor de a afla toate tainele științei, isprăvește odiseia vieții sale, făcând un zăgaz la marginea mării.

Mântuitorul Hristos relevă necesitatea muncii la felurite ocazii, îndeosebi însă în parabola talanților⁵⁾, și parabola lucrătorilor viei⁶⁾. În parabola talanților se accentuează în mod eclatant necesitatea muncii, lenea fiind aspru pedepsită. Vedem că muștră urât pe cel ce ascunsese talantul în pământ: „De ce n'ai dat banul meu schimbătorilor, ca eu venind să fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați dar talantul și dați-l celui ce are, iar pe acest rob netrebnic aruncați-l în întunerecul cel din afară?”⁷⁾...

Sf. Apostol Pavel relevă iarăși în epistolele sale necesitatea muncii: „Cel ce nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce”.⁸⁾

Doctrina Mântuitorului Hristos este binecuvântare întreită pentru munca omenească.

1. Domnul nostru Iisus Hristos a înălțat munca omenească din concepția umilitoare în care o țineau oamenii din timpul acela (Grecii și Romanii). Dacă astăzi este un adevăr atât de cunoscut „că a muncii nu e rușine” și că „cine nu lucrează, acela nu are drept nici la viață”, toate aceste schimbări radicale avem să le mulțumim Mântuitorului Iisus Hristos. Prin pilda vieții

1) Geneză 2,15

2) Iov 5,7.

3) Bis. Ort. Rom. 1921 Nr. 1 pg. 33 cf. Spănu D. „Suferinți sociale și Hristos” pg. 86.

4) Linsenmann „Lehrbuch der Moraltheologie” cf. Spănu o. c. pg. 86.

5) Matei 25. 14—30.

6) Matei 20. 1—16.

7) Matei 25. 25—27.

8) II. Tesalonicieni 3,10.

Sale a ridicat atât de mult munca din starea de jos în care se afla, încât în timp ce înainte de El, munca era disprețuită, după El, — pe urma exemplului dat —, în evul mediu și copiii regilor învățau câte o meserie.

Iată deci ce schimbare radicală a adus creștinismul! Munca (lucrul) este legea naturii omenești, lege ce ne onorează, prin această făcându-ne ascemenea lui Dumnezeu care lucrează neîncetat prin crearea și susținerea lumii, și asemenea Mântuitorului Iisus Hristos care a săvârșit munca nespus de grea și sângeroasă a răscumpărării.

2. Mântuitorul Iisus Hristos a sfințit-o, ridicând-o la rangul de adevărat serviciu divin⁹⁾. De la Domnul Iisus Hristos munca a devenit o parte a crucii, a crucii aceleia pe care e dator s'o poarte fiecare care vrea să umble pe urmele lui Hristos. „Cel ce vrea să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie“. Care este crucea pe care trebuie s'o ia în fiecare dimineață tot omul? Este crucea muncii de toate zilele. Să scormonești pământul, să conduci biroul, să îndeplinești datorițele ce incumbă funcțiunii de judecător, preot, avocat, învățător etc. Toate acestea, îndeplinite cu privirea ridicată spre Iisus și cu gândul de a împlini voia Lui, înseamnă a purta crucea lui Hristos, munca aceasta înseamnă o adevărată slujbă dumnezeiască.

3. Mântuitorul Hristos a așezat-o la locul ce i se cuvine, arătând valoarea adevărată a muncii.

Lumea păgână disprețuia munca, veacul nostru păgânizat iarăși, o îndumnezește, privind-o ca scopul ultim, punându-se în serviciul exclusiv al banului; concepția creștină urmează însă calea mijlocie: prețuește munca, vede însă în ea numai un mijloc iar nu scopul ultim al omului.

Munca este calea către progres nu numai pentru omul normal, ci și pentru cel căzut în rătăcirii. Fapte semnificative: Oscar Wilde, om inzestrat de Dumnezeu cu toate darurile: putere, bogăție, mare talent literar. Cărțile lui erau citite în lumea întreagă. Cei cari prețuiesc viața mai mult după măsura plăcerilor și desfătărilor, se uitau la dânsul ca la un rege, căruia îi lipsea doar coroana. Trăiam, zice el, numai pentru plăceri și desfătări, fugind de suferințe și dureri, considerându-le ca o lipsă de perfecțiune. Unde a ajuns în goana nebună după plăceri, nu se poate înșira. Intr'o bună zi, semețul care se credea atotputernic, simțindu-se jignit de niște cuvinte, a dat în judecată pe un fost prieten al său. Acesta dovedi în fața justiției că Oscar Wilde lunecase în petreceri incompatibile unui om. Urmarea a fost: 2 ani muncă silnică pentru poetul alintat până atunci de toată lumea. Cu mânele în fiare, osânditul se îndrepta spre locul unde avea să-și ispășească pedeapsa. Imbrăcat în haine de pușcăriaș, cu numărul 33 pe piept, spăla podelile închisorii, trebuia să doarmă pe un pat de scânduri, să mănânce o hrană miserabilă și insuficientă și să scarmene la capete de frânghie până ce vârfurile degetelor amorteau și începeau să sângereze. După un an și mai bine de durere, o lumină neașteptată, s'a făcut în cugetul lui cel întunecat. Scărmanând capete de frânghie, ajunsese să înțeleagă că munca de toate zilele este singurul noroc al vieții.

Aidoma lui Saul pe drumul Damascului, pușcăriașul din Reading a văzut dintr'o dată lumea cu alți ochi. *Umilința îl coborîse până la muncile de rând, iar munca l-a înălțat până la fericirea desăvârșită.*

9) Toth Tugomir „Cred într'unul Domnul Iisus Hristos trad. de E. Tatar pg. 176.

Poetul rafinat de odinieră, iată cum se exprimă la eșirea din închisoare: „Sunt sătul de formulele oamenilor. Un dor lăuntric mă împinge către lucrurile mari și simple. Cine n'a cunoscut munca și n'a avut prilej să guste suferința, acela degeaba a trăit pe pământ. E ca un lunatic care trăește pe marginea unei prăpastii. Crede că pășește sigur, dar e de ajuns o piedecă neașteptată, un cuvânt, o toană de o clipă și iată-l se trezește în fundul abisului“.

Vlăduceanu Victor.

Vizitațiunea canonică la parohiile din Banatul iugoslav.

Sâmbătă în 3 Octombrie a. c.

Glogoni. Cuvintele anticipate P. S. Sale, de însoțitori, despre: ordine, armonie și bună rânduală ce domnesc în Glogoni, nu au fost desmințite.

Cele 3 confesiuni din comună au ținut să primească cu multă demnitate Arhiepiscopul nostru. La o răscruce de drumuri, afară de comună, P. S. Sa este întâmpinat de dl primpretor al plasei Panciova, de dl primar român precum și de mulțime de credincioși veniți cu trăsuri frumos înflorate. În uralele puternice ale chipeșilor călăreți, se formează o caravană de trăsuri și automobile ce pornesc încet spre comună, în frunte cu o trăsură elegantă, în care se așezase P. S. Sa și nacialnicul (primpretorul). Sosirea Prea Sfințitului nostru episcop a prilejuit o sărbătoare pentru toți colocoitorii comunei mixte, ceea ce o dovedește și mulțimea porților de triumf frumos împodobite, cu inscripție de bun sosit, în limba românească, sârbească și germană.

Dangățul clopotelor celor 3 biserici anunțau intrarea P. S. Sale. În fața bisericii noastre aștepta lume multă. Copiii de școală prosternau flori de iubire pe covorul de pânză albă, pe care P. S. Sa trecea, binecuvântându-i pe toți. Corul, condus de dl V. Măroc, întona: „Întru mulți ani, Stăpâne“. Imbrăcat în ornate arhieresti P. S. Sa cetește rugăciunea pentru propășirea comunei. Rostește apoi o cuvântare, pornind dela cuvintele psalmistului: „Doamne, iubit-am podoaba casei Tale...“

Laudă sânguința cucernică a credincioșilor de a-și păstra biserica lor, curată și frumos împodobită, ca un potir, de mare preț, fiind aceasta o reoglundire a vieții sufletești, și a credincioșilor și a preotului lor.

Păr. Valeriu Perin, impresionat în adâncul ființei sale, de importanța momentului, mulțumește P. S. Sale de înalta vizită și de rugăciunea înălțată de P. S. Sa pentru sănătatea și înaintarea comunei. Preotul romano-catolic aduce salutul de dragoste și de omagiu din partea bisericii sale. Dșoara inv. Teofănescu exprimă omagiile școlaei.

După revizua oficiului parohial P. S. Sa cercetează și bisericile celor două confesiuni, sârbească și germană.

Tabuca. Credincioșii din filia Tabuca, administrată de păr. V. Perin din Glogoni, a simțit aceeași sărbătoare ca și parohia materă. Din departe se zărliau trăsuri cu autoritățile comunale, care au ieșit întru întâmpinarea Arhiepiscopului. În fața bisericii noastre lume multă aștepta cu nerăbdare. Corul sub conducerea dlui P. Perin intona imn de slavă.

În cuvântul de mângăiere P. S. Sa asigură fiii suflatești din labuca, că dacă ei sunt puțini și neluăți în seama, — în fața lui Dumnezeu nu sunt deosebiri, ci se vor bucura de aceeași ocrotire și aceeași iubire părintească în lumea duhovnicească.

Preotul romano-catolic aduce salutul bisericii sale în limba latină și germană. În aceeași formă răspunde P. S. Sa. Vizitează apoi și biserica romano-catolică.

Ofcea. Dela labuca plecăm cu automobilele până la Panciova. De aici pornim cu trenul spre Belgrad. La 9 km. distanță de Belgrad într-o gară nou construită, unde înainte cu câțiva ani stăpâneau mlaștini întinse — ne așteaptă lume multă. Era gara Ofcei.

Ajunsesem în cea mai îndepărtată periferie a eparhiei noastre.

Trăsuri, banderiu cu cai frumoși înaintează spre comună. La marginea comunei în fața unei porți de triumf, frumos decorată cu fanioanele tricolorului românesc și sârbesc, dl primar exprimă omagiile în numele comunei. Comuna curat românească era în plină sărbătoare națională.

În fața falnicei biserici nou zidită mulțimea aștepta cu însufletire pe solul bunevestiri. Păr. Tr. Popescu predă Arhierelui sf. evanghelie și sf. Cruce să le sărute. Clopotele acestei falnice biserici și corul de sub conducerea dlui T. Popescu intonau tonuri de preamărire.

După rugăciunea de mulțumită, într-o atmosferă cucernică de seara, P. S. Sa îndeamnă mulțimea de credincioși la priveghiere, aducându-le aminte de porunca Mântuitorului: „Privegheați și vă rugați, să nu cădeți în ispită”. Trezirea suflatească spre o nouă viață creștinească o impun și o cer împrejurările în care trăim. Îndeamnă apoi să păstreze cu bărbăție, lămbă, portul și datinile românești, căci acestea vor contribui ca o forță puternică la statornicia neamului.

Cu trenul de seara ne îndreptăm spre Satul-nou. La ora 9 sosim în Satul-nou. Deși în programă nu era luat să fim așteptați, totuși biserica era arhiplină de credincioși. Părintele Victor Popovici profund emoționat bineventează Arhipăstorul aducându-i omagii de recunoștință pentru dragostea părintească cu care a îmbrățișat enoriașii săi, dorind ca P. S. Sa să celebreze mâine-zi liturgie arhierescă în biserica lor.

(Urmează)

Ș T I R I

Comemorarea zilei de 1 Decembrie 1918.

Ziua istorică de 1 Decembrie se va serba anul acesta în cadre de mare sărbătoare. În București ea este încopciată cu sfințirea Arcului de Triumf și o ședință solemnă a Corpurilor Legiuitoare. La aceasta vor participa delegații Parlamentului iugoslav și cehoslovac, deasemenea vor lua parte delegații Franței. Îndeosebi pe vremurile acestea când strănepoții lui Basta flutură steagul revizionismului, e bine ca Români să se solidarizeze în jurul drapelului Patriei lor, cultivând păstrarea cuceririlor ei din trecut.

Cercul „Sf. Gheorghe” din Breazova a dat o serbare religioasă la sărbătoarea *Intrării în biserică*. Conduasă de preotul Ioan Alexandrescu, cu concursul

învățătorului Virgil Murgu, serbarea a avut un frumos caracter religios-moral și patriotic. Programului, executat de Societate, s'a adăugat conferința păr. Alexandrescu despre *chemarea tineretului* și cea a dșoarei învățătoare Maria Bălan din Luncani despre *portul național*. Venitul s'a destinat în folosul bibliotecii societății. Ne bucurăm când vedem pe conducătorii satelor noastre înfrățindu-se la muncă ziditoare de suflete.

Mulțumită publică Oficiul parohial ort. rom. din Săceni mulțumește și pe această cale donatorilor, pentru ofrandele primite: Dr Ioan Baltescu avocat Timișoara 500, Dr Victor Mercea avocat Timișoara 500, Valeria Mercea 500, Victor A. Mercea 100, Banca „Victoria” suc. Timișoara 500, Protopop Ioan Murgu Satu-nou 100, Dr Natanail Pulca farm. Deta 100, Ștefan Radulescu chestor București 100, Scarlat Huhulescu Constanța 300, Octavian Goga 100, Prof. Dr Nicolae Ilieșiu Timișoara 100, Soc. de Salvare București 100, Fabrica de zahăr „Ițcani” București 500, Prof. Octavian Pop și colegii Timișoara 300, Primăria com. Sintereg (Someș) 52, Dr Victor Ioanes de Apșa not. public Timișoara 100, Pr. Aurelian Chepic Crivina 50, Dr Constantin Murariu medic Logoj 100 Lei. Suma din urmă 27.120. Total numerar 31.222 Lei. Efecte (Bonuri, rente) 19.700 Lei. Suma sumarum 50.922 Lei. Deasemenea suntem mulțumitori față de Onor. Prefectură a jud. Severin care ne-a făcut următoarele ajutoare: 1. Ne-a donat 5882 buc. de cărămidă noui cl. 1. 2. Ne-a înlesnit cumpărarea a 15.000 buc. cărămizi cu prețul de 85 bani buc. adică 850 Lei mia de buc. cărămizi. 3. Ne-a donat 87,187 m. cubi lemn de construcție, prin Direcția X. silvică Logoj.

Restanțierilor la plata abonamentului „Foi Diecezane” li se atrage atențiunea la dispozițiile cuprinse în „Nota oficială” Nr. 6314 din 19 Octomvrie a. c. Totodată îi vom publica în „Foaia diecezană”.

Nr. 7416 B. 1936.

Note Oficiale.

În legătură cu dispozițiunile noastre ddto 23 Noemvrie a. c. Nr. 7206 B. ex 1936 privind la serbarea zilei de 1 Decemvrie Ministerul a dat următoarea adresă telegrafică.

Nr. 203550/1936 Șc. 20609. Cu prilejul sărbătoririi zilei de unu Decemvrie avem onoare a Vă ruga să binevoiti a dispune să se officieze la ora 10.30 m serviciu religios în toate bisericile din cuprinsul Eparhiei. p. Ministru preot P. Partenie.

Ceeace se comunică spre conformare.

Caransebeș în 28 Noemvrie 1936.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Nr. 5037 Șc. 1936.

Comitetul Ligii Culturale printr'o adresă a cerut ca să se recomande atât On. Preoțimi cât și poporului credincios iubitor de cultură cele două reviste de sub îndrumarea dlui profesor Nicolae Iorga „Neamul românesc pentru popor“ și „Noul semănător“.

Munca depusă de acest bărbat pentru lățirea culturii, a moralității și a religiozității în popor este cunoscută mai ales că „Neamul românesc pentru popor“ stă în serviciul acestui ideal de 25 de ani.

De aceea credem că este în interesul Bisericii noastre ca tocmai acum când atâta literatură dezastruoasă se lățește în popor revista de mai sus să fie lățită de Onor. preoțime mai ales în straturile largi ale poporului, ca să preîntâmpine lucrarea subversivă a presei rele.

Această revistă, cu abonament anual de 100 Lei, este potrivită îndeosebi pentru popor. „Noul semănător“ se recomandă mai ales preoților. Abonamentul acesteia din urmă este de Lei 200 anual.

Revistele se pot abona la Așezământul tipografic „Datina Românească“ Vălenii de Munte.

Caransebeș în 25 Noemvrie 1936.

Episcopul diecezan:

† VASILE

**

Nr. 7310 E. 1936.

Se atrage atențiunea On. Oficiu parohial asupra dispozițiilor art. 16 din legea timbrului amăsurat cărora persoanele juridice de interes public și privat sunt supuse impozitului echivalent.

Oficiile parohiale sunt datoare deci ca în cursul celor trei luni înainte de 1 Ianuarie a fiecărui an, să înainteze administrațiilor financiare fie direct, fie prin percepțiile locale, — declarații de impunere după modelul arătat în ordinul circular Nr. 23788 E 1927.

Aceste declarații se vor înainta atât pentru parohiile proprii cât și pentru parohiile vacante ce sunt administrate de dâșii.

Ne înaintarea la timp a acestor declarații aduce cu sine amendarea celor îndatorați la acest impozit echivalent cu jumătate din suma impusă.

Sunt scutite de impozitul echivalent:

a) Imobilele publice sau ale așezămintelor de utilitate publică ne producătoare de venit, și chiar când sunt producătoare de venit, însă

aceste venituri sunt afectate (întrebuințate, folosite) serviciilor publice sau scopului acelor așezăminte.

b) Imobilele parohiale (casele parohiale), cari nu produc nici un venit și cari s'au bucurat și până în prezent de asemenea scutiri.

Sesiunile parohiale sunt scutite de impozitul echivalent până la extinderea de 6 ha (12 jug.)

In consecință sunt scutite:

Bisericile cu toate recvizitele (odoarele) lor, casele parohiale, capelele, casele de rugăciuni, cimitirele, pământele bisericesti al căror venit se folosește la întreținerea bisericii sau pentru scopuri culturale respective de utilitate publică.

Din sesiunile parohiale este scutită estinderea de 12 jug. rămânând impozabil numai restul de teren.

Impozitul după aceste sesiuni cade în sarcina uzufructuarului.

Toate celelalte dispoziții cuprinse în ordinul circular Nr. 23788/927 rămân în vigoare și în prezent.

Despre înaintarea declarațiilor se va face raport Consiliului eparhial cel mult până la 1 Ianuarie 1937.

Intrucât unele comune bisericesti vor fi impuse în mod ilegal, în termen de 20 zile dela primirea procesului verbal de impunere oficiile parohiale vor înainta apel la administrația financiară, respective raportând aceasta și Consiliului eparhial.

Orice daune cauzate prin întrelăsarea respective neglijența oficiilor parohiale cade în sarcina conducătorilor oficiilor parohiale.

Caransebeș în 25 Noemvrie 1936.

Episcopul diecezan:

† VASILE

**

Nr. 6107 B. 1936.

Îvindu-se în unele eparhii cazul că membrii asociațiilor religioase „Oastea Domnului“ și „Patriarhul Miron“, odată cu colportajul de cărți agită pe tema calendarului credincioșii satelor, — s'a oprit orice colportaj de cărți fără de aprobarea Sfântului Sinod și consimțământul Chiriarhului pe teritorul eparhiei căruia se face colportajul.

In urmare On. preoțime în calitatea de conducători ai arătatei asociații religioase să comunice această măsură membrilor respectivi-

velor asociații cu adausul, că trecând peste prevederile acestei dispozițiuni oricine riscă să fie arestat de jandarmi și poliție.

Caransebeș din ședința consiliului eparhial ținută în 23 Noemvrie 1936.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Administrația Financiară Lugoj
Percepția Caransebeș.

Publicațiune.

I. Se aduce la cunoștința celor interesați, că toate impozitele datorate de contribuabili față de Stat, în baza legi de lichidarea datoriilor arierate din 1. IV. 1936 se pot achita după cum urmează:

1. Pe anul 1931 cu 30% titluri rentă de consolidare 3% din 1935 sau bonuri de impozite și 20% numerar, iar restul de 50% din debit se șterge.

2. Pe anii 1932-33 și 33-34 se pot achita 80% cu rentă de consolidare 3% din 1935 sau bonuri de impozite, iar restul de 20% numerar.

3. Amenzile fiscale debitate pe 1931 și înainte de 1931 se pot achita cu 4% numerar sau 10% rente de consolidare ori bonuri de impozite.

4. Amenzile fiscale din 1932-33 și 33-34 se pot achita cu 8% numerar și cu 20% rentă de consolidare sau bonuri de impozite, iar restul se șterge.

5. Aceste înlesniri se acordă și contribuabililor cari au de plată impozite pe succesiuni din anii respectivi.

II. Statul pentru a veni în ajutorul contribuabililor a admis, ca pentru plata impozitelor specificate mai sus să se asocieze mai mulți contribuabili la plată, cu un singur titlu de rentă sau bon de impozit, până chiar și contribuabilii unei întregi comuni, primind fiecare chitanță aparte pentru impozitele sale plătite.

III. Contribuabilii cari nu înțeleg să beneficieze de reducerile acordate prin legea de lichidare a datoriilor din exerciții închise, beneficii cari sunt acordate numai până la 1. IV. 1937, vor fi urmăriți pentru întreaga sumă ce datorează plus dobânzile de întârziere, iar plata va fi admisă numai în numerar.

Caransebeș 20 Noemvrie 1936.

Petru Ianota

Stefan Vârtaclu

Controlor de circumscripție

Perceptor de circumscripție

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

No. 1585/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Paraschiva Caraiman născ. Groza din Feneș, contra urmăritului Toma Caraiman No. 12 din Feneș, la cererea urmăritoarei. Judecătoria ordonă: Licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881, asupra porțiunii de 9/2400 parte a urmăritului de sub B. 27 din imobilele înscrise în c. f. a comunei

Feneș, No. 26 și porțiunea de 4/8 parte de sub B. 20 din imobilele cuprinse în c. f. No. 28 coalei c. f. anume: în c. f. a comunei Feneș, Nr. casei 12 pag. 26 „Intravilan“ loc de casă 300 stj. p. în valoare 1000 Lei, Nr. top. 53 la „Cecăra“ 1000 stj. p. în val. de 200 Lei, Nr. top. 12 1 „La Cojan“ 1 jug. 400 stj. p. în val. de 500 Lei, Nr. top. 425 „La Glinov“ 6 jug. în val. de 1200 Lei, Nr. top. 46 „Săliște“ 200 stj. p. în val. 50 Lei, Nr. top. 340 „Alte Ortslage“ 600 stj. p. în val. 100 Lei, „Glinov“ 800 stj. p. în val. de 150 Lei, „Glinov“ 1200 stj. p. în val. de 200 Lei, „Cracu cu Ceroni“ 1500 stj. p. în val. de 300 Lei, de sub B. 27 Nr. casei 13 Feneș, pag. 28 Nr. top. 43 „Dem Orte“ 333 stj. p. în valoare 50 Lei, Nr. top. 93 „La Cojan“ 667 stj. p. în valoare 100 Lei, Nr. top. 143 „Râu Alb“ 400 stj. p. în valoare 50 Lei, Nr. top. 142 „Râu Alb“ 400 stj. p. în valoare 50 Lei, Nr. top. 188 „Râu Alb“ 533 stj. p. în val. 100 Lei, Nr. top. 368 „La Paștiuța“ 134 stj. p. în val. 50 Lei, Nr. top. 192 „Seliște“ 133 stj. p. în val. 50 Lei, Nr. top. 27 „Seliște“ 200 stj. p. în val. 50 Lei, „Furdu Luncii“ 667 stj. p. în val. 150 Lei, „Paștiuța“ 1 jug. 534 stj. p. în val. 500 Lei, „Oruiște“ 100 stj. p. în val. de 50 Lei, Nr. top. 444 „Glinov“ 2 jug. 533 stj. p. în val. 1000 Lei, Nr. top. 321 „Alte Ortslage“ 144 stj. p. în val. 50 Lei, „Glinov“ 300 stj. p. în val. 50 lei și „Intravilan“ 300 stj. p. în val. 1000 Lei de sub B 20, cu mențiunea ca imobilul din c. f. Nr. 28 se va vinde cu menținerea neatinsă a dreptului de uzufruct viager al lui Ianăș Paica de sub C. 11, pentru incasarea creanței de 14.500 Lei, capital, cu întreținere provizorie dela 2 Ianuarie 1934 până la 2 Iunie 1936, spese de proces și de executare de 6767 fixate până acum, spese de 300 Lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune;

Prețul de strigare se stabilește la valorile susarătate, care poate fi redus cu 25%.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 19 luna Decembrie anul 1936, ora 9 la casa comunală a comunei Feneș.

În baza art. 150 leg. LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul strigării.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc. Drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar ori se predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație.

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Teregova la 13 luna Octomvrie anul 1936.

ss. **I. O. Bubeneș** judecător ss. **I. Bica** director c. f.

Pentru conformitate **Ioan Bica** director c. f.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

Aviz pentru lucrări bisericesti.

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, scaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și de vizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 biserici, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acelorora unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București, Panciova, Lugoj, Sibiu.

19-52

Rog sprijinul binevoitor.**Aviz**

Tot felul de
picturi bisericesti,

pictări de biserici
renovări și spălarea bisericilor,
apoi obiecte :

diferite icoane, ripizi, prapori etc. etc.
execută prompt și cu prețuri convenabile

Prof. Gh. I. OTONOĞA

CARANSEBEȘ, Str. Cloșca Nr. 1-3.

Brâne preoțesti

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile
de vânzare la **Librăria diecezană.**

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că a apărut

Calendarul Românului

pe anul

1937

anul XLIX.

și se află de vânzare la

Librăria Diecezană Caransebeș

pentru prețul de 16 lei.

„Calendarul Românului“ este cel mai vechiu și mai bine redactat calendar din părțile bănățene, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din Bănat și Ardeal etc.